

รูปแบบการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย*

The Elderly Social Welfare Management Model of Local Administrative Organizations in Thailand

¹พรรณอร วันทอง, จีระ ประทีป และกิตติพงษ์ เกียรติวัชรชัย

¹Pan-on Wanthong, Chera Prateep and Kittipong Kiatwatcharachai

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

Sukhothai Thammathirat Open University, Thailand.

¹Corresponding Author Email: fon_jeab@hotmail.co.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการบริหารจัดการ 2) วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน 3) ศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล และ 4) นำเสนอรูปแบบการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย การศึกษาวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผสมผสานการวิจัยเชิงพรรณนา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) ผู้สูงอายุ และ 2) ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครจซี และมอร์แกน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม และการสนทนากลุ่ม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ คือ จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีแบบ One-sample t-test การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และการวิเคราะห์เส้นทางด้วยโปรแกรม LISREL

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ ภาพรวม กลุ่มผู้สูงอายุ อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ อยู่ในระดับสูง 2) องค์ประกอบทุกตัวเป็นองค์ประกอบเชิงยืนยัน รูปแบบการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย 3) ความสัมพันธ์เชิงเหตุผลตามแบบจำลองสมการโครงสร้าง กลุ่มผู้สูงอายุ พบว่า ปัจจัยด้านประสิทธิภาพองค์กรได้รับอิทธิพลโดยตรงจากปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ ปัจจัยด้านมาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ปัจจัยด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ปัจจัยด้านสมรรถนะองค์กร กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ พบว่า ปัจจัยด้านประสิทธิภาพองค์กร ได้รับอิทธิพลโดยตรงจากปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ปัจจัยด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร 4) รูปแบบการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยประกอบด้วย

* Received January 19, 2020; Revised February 24, 2020; Accepted March 21, 2020

ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง การจัดการเชิงกลยุทธ์ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สมรรถนะองค์การ การมีส่วนร่วม และมาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ

คำสำคัญ รูปแบบการบริหารจัดการ; สวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ; องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

The objectives of this research were 1) to study managing situations 2) to analyze the confirmatory factors in the structural equation model 3) to study causal relationships of welfare management model and 4) to present the elderly social welfare management model in Thailand. Both groups of samples were elderly people who stayed in the metropolitan municipality area in Thailand and officers concerning the elderly social welfare works. Also, questionnaires and focus group discussion were used as research instruments. The following statistics were analyzed: frequency, percentage, means, standard deviation, one-sample t-test, confirmatory factor analysis, and path analysis with the program LISREL.

This research was found that 1) Overall of the elderly social welfare management of the local administrative organizations in Thailand, in elderly group was at a moderate level and in a group of administrators and officers at a high level. 2) Every component that was studied as crucial confirmatory factors of each selected aspect of the elderly social welfare management of the local administrative organizations in Thailand 3) Causal relationship with the structural equation model of the elderly social welfare management model of the local administrative organizations in Thailand. For elderly group, it revealed that the organization effectiveness received a direct effect from strategic management, standard for helping elderly people, information technology and communication, transformation leadership, and organization competency. For administrator and officer group, it revealed that the organization effectiveness received a direct effect from participation aspect, transformation leadership, strategic management, and information technology and communication and 4) The appropriate model for managing the elderly social welfare works of the local administrative organizations in Thailand, there were transformational leadership, strategic management, information and communication technology, organizational competency, participation and the standard of assistance for the elderly.

Keywords: Elderly Welfare; Management Model; Local Administrative Organization

บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 ส่งผลให้ประเทศไทยมีการพัฒนาในทุกมิติ ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมมีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 47 ระบุเกี่ยวกับสิทธิของบุคคลไว้ว่าบุคคลย่อมมีสิทธิได้รับการสาธารณสุขของรัฐ ผู้ยากไร้ย่อมมีสิทธิได้รับการสาธารณสุขของรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และในมาตรา 48 กำหนดว่า บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีและไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ และบุคคลผู้ยากไร้ย่อมมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ ส่วนหมวด 6 แนวนโยบายแห่งรัฐ และมาตรา 71 มีสาระสำคัญกำหนดไว้ว่า รัฐพึงเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ให้ความช่วยเหลือเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ยากไร้ และผู้ด้อยโอกาสให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ และมาตรา 76 ระบุว่า รัฐพึงพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดิน การจัดทำบริการสาธารณะและการใช้จ่ายเงินงบประมาณมีประสิทธิภาพสูงสุด (The Secretariat of the National Legislative, 2017)

สำหรับประเทศไทยก้าวเข้าสู่สังคมสูงอายุมาตั้งแต่ พ.ศ. 2548 และกำลังจะก้าวเข้าสู่การเป็นสังคมสูงอายุระดับสมบูรณ์ใน พ.ศ. 2564 หมายถึง สังคมที่มีผู้สูงอายุมากกว่าร้อยละ 20 ของประชากรทั้งหมด โดยคาดการณ์ว่า ใน พ.ศ. 2574 ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่สังคมสูงอายุระดับสุดยอด คือ มีผู้สูงอายุมากกว่าร้อยละ 28 ของประชากรทั้งหมด การเข้าสู่สังคมสูงอายุ สาเหตุหนึ่งมาจากประเทศไทยประสบความสำเร็จในการวางแผนครอบครัว นอกจากนั้นระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้ามีส่วนสำคัญที่ทำให้อายุเฉลี่ยของคนไทยเพิ่มขึ้น (Ministry of Social Development and Human Security, 2015) ซึ่งปัจจุบันภาครัฐใช้งบประมาณดูแลผู้สูงอายุเป็นจำนวนมาก และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทุกปี รวมถึงปัญหาการดำเนินงานด้านผู้สูงอายุของประเทศไทยที่ผ่านมาจากรายงานของกรมกิจการผู้สูงอายุในปี พ.ศ.2560 พบปัญหาหลายประการ เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่ให้ความสำคัญกับงานด้านผู้สูงอายุและด้านสังคม ขาดการบูรณาการการทำงานของเครือข่ายด้านผู้สูงอายุ ชุมชน เครือข่ายผู้สูงอายุไม่ได้รับการพัฒนาศักยภาพงบประมาณไม่เพียงพอ เจ้าหน้าที่ขาดความรู้ความเข้าใจ ขัดแย้งเกี่ยวกับระเบียบ กฎหมาย ขาดฐานข้อมูลผู้สูงอายุ (Department of Older Persons, Division of Elderly Potential Promotion, 2016) และสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ สูดารัตน์ สูดสมบุรณ์ (Sudararat, 2014) พบว่า การจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุไทยยังมีปัญหาและอุปสรรคหลายประการ เช่น ขาดการบูรณาการและขาดความต่อเนื่อง ขาดการนำนโยบายสู่การปฏิบัติอย่างแท้จริง ความไม่พร้อมของ

งบประมาณและการขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และสวัสดิการสังคมที่รัฐจัดให้กับผู้สูงอายุยังไม่เพียงพอกับความต้องการของผู้สูงอายุ ไม่สามารถตอบสนองปัญหาได้อย่างแท้จริง

จากสถานการณ์ที่ประเทศกำลังก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุ รัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายด้านผู้สูงอายุของประเทศไทยในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 – พ.ศ.2564) ที่ให้ความสำคัญในการพัฒนาผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้เพียงพอในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพ เพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ การวางแผนการออมเพื่อวัยเกษียณ การปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะสมกับผู้สูงอายุ การพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลาย ทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ เพื่อรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (Loaprasert, 2016) ซึ่งหน่วยงานหนึ่งที่มีภารกิจในการให้บริการสาธารณะแก่ผู้สูงอายุคือ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งภารกิจหนึ่งที่มีความสำคัญต่อประเทศเป็นอย่างมาก คือ ภารกิจในการสงเคราะห์และส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งในมาตรา 16 (10) กำหนดให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะด้านการสงเคราะห์และพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส ซึ่งภารกิจที่เกี่ยวกับการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ และด้วยภารกิจดังกล่าว กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นได้กำหนดมาตรฐานในการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ จำนวน 6 มาตรฐานให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อได้ใช้เป็นกรอบในการทำงานด้านการจัดสวัสดิการทางสังคมเกี่ยวกับผู้สูงอายุ (Department of Local Administration, Ministry of Interior, 2005)

จากแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของประชากรผู้สูงอายุ และเพื่อให้ได้สารสนเทศและองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยที่มีความน่าเชื่อถือตามหลักวิชาการด้วยกระบวนการวิจัย อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมผู้สูงอายุ ซึ่งการวิจัยได้มีบทบาทต่อการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ และผลการวิจัยที่ผ่านมาช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถพึ่งพาตนเองได้ และยังเป็นการสร้างรากฐานของการพัฒนาประชากรชาวไทยให้สามารถเข้าใจปัญหาของประเทศและร่วมมือกันเพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่างๆ ที่สำคัญการศึกษาวิจัยเป็นกระบวนการหนึ่งที่สามารถค้นพบข้อเท็จจริงและได้องค์ความรู้ใหม่ ที่สามารถนำผลการศึกษามากำหนดเป็นนโยบายขับเคลื่อนการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุในประเทศไทยได้ จากความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการวิจัย เรื่องรูปแบบการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย เพื่อสังเคราะห์และนำเสนอรูปแบบการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย

2.เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของแต่ละปัจจัยคัดสรรรูปแบบการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยตามแบบจำลองสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model)

3.เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลตามแบบจำลองสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model) รูปแบบการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย

4.เพื่อเสนอรูปแบบการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย

ขอบเขตการวิจัย

1.ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ (1) ประชาชนผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนคร 30 แห่งของประเทศไทย จำนวน 466,434 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 1 ธันวาคม 2560, กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 384 คน โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, cite in Srisai, 2008) ใช้วิธีสุ่มแบบชั้นภูมิ และ (2) ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุของเทศบาลนคร ทั้ง 30 แห่งของประเทศไทย โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง ประกอบด้วย นายกเทศมนตรี 1 คน รองนายกเทศมนตรี 1 คน ปลัดเทศบาล 1 คน และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคม 2 คน รวมจำนวน 150 คน

2.ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเฉพาะการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย ซึ่งมีเนื้อหาในการศึกษาประกอบด้วย ด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านสมรรถนะองค์กร ด้านการมีส่วนร่วม ด้านมาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ และด้านประสิทธิภาพองค์กร

3.ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาเป็นตัวแปรที่ได้จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์จากแนวคิด ทฤษฎีของนักวิชาการในประเทศและต่างประเทศที่ได้รับการยอมรับ ประกอบด้วย ตัวแปรแฝง (Latent Variable) 7 ตัวแปร และ ตัวแปรเชิงสังเกต (Observed Variable) 35 ตัวแปร ประกอบด้วย 1) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง 2) การจัดการเชิงกลยุทธ์ 3) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 4) สมรรถนะองค์กร 5) การมีส่วนร่วม 6) มาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ และ 7) ประสิทธิภาพองค์กร

4.ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการศึกษาวิจัย คือ เทศบาลนครของประเทศไทย

5.ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาดำเนินการวิจัย คือ ตุลาคม 2560 – ตุลาคม 2562 รวม 24 เดือน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ผสมผสานการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม [โดยการตรวจสอบความตรง (Validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.66-1.00 และมีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงแบบอัลฟ่า (Alpha-reliability coefficient) ก่อนนำไปใช้จริงชุดประชาชนผู้สูงอายุ เป็น 0.957 และหลังจากเก็บข้อมูล 384 ฉบับเป็น 0.990 ส่วนชุดผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก่อนนำไปใช้จริงเป็น 0.964 และหลังจากเก็บข้อมูลได้ทั้งหมด 147 ฉบับเป็น 0.982 หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลได้รับแบบสอบถามกลุ่มประชาชนผู้สูงอายุ กลับคืนทั้งหมด 384 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของการเลือกกลุ่ม และกลุ่มผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการด้านสวัสดิการสังคม ได้รับแบบสอบถามกลับคืนทั้งหมด 147 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98 ของการเลือกกลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความมีนัยสำคัญระหว่างค่าเฉลี่ย เลขคณิต การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และการวิเคราะห์เส้นทางด้วยโปรแกรม LISREL

ผลการวิจัย

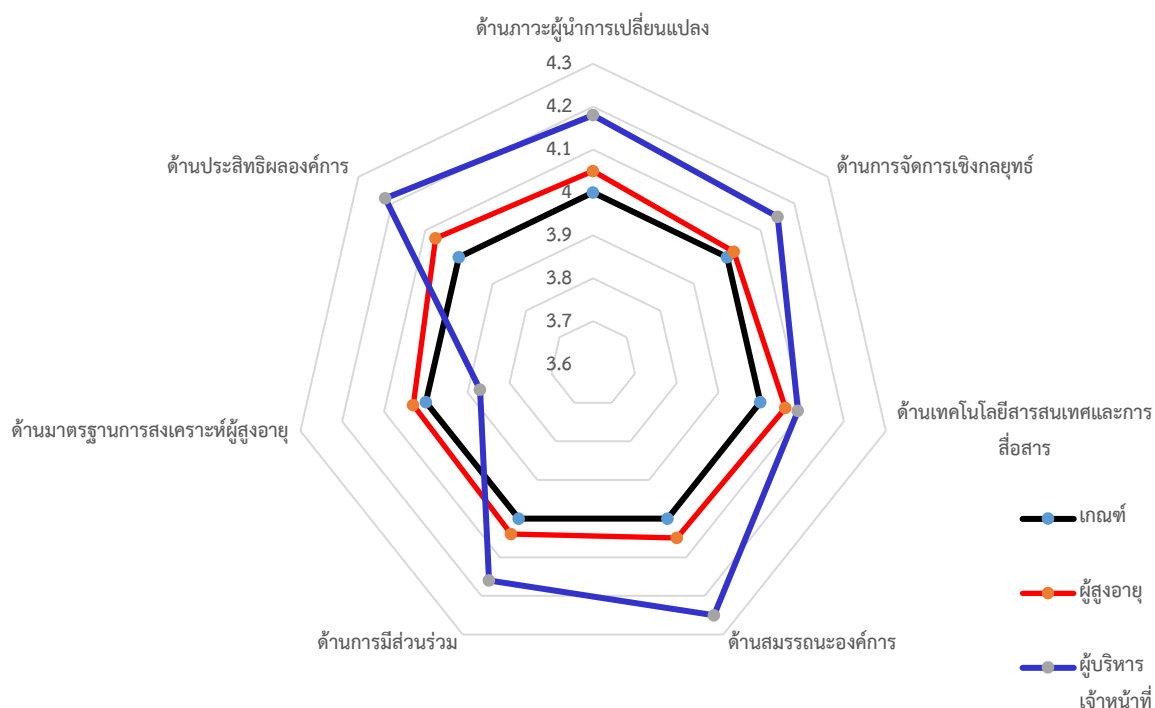
1.การบริหารจัดการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย กลุ่มประชาชนผู้สูงอายุ ภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง อย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (เกณฑ์ 80% หรือ 4/5 ของ 5 Scales ตามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ) ส่วนกลุ่มผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ ภาพรวม อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของภาพรวมในแต่ละด้าน พบว่า กลุ่มประชาชนผู้สูงอายุ มี 2 ด้าน อยู่ในระดับสูง คือ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และด้านประสิทธิภาพของการ ส่วนอีก 5 ด้าน คือ ด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านสมรรถนะองค์การ ด้านการมีส่วนร่วม และด้านมาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ อยู่ในระดับปานกลาง อย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ ส่วนกลุ่มผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ มี 6 ด้าน อยู่ในระดับสูง คือ ด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านสมรรถนะองค์การ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านมาตรฐานการจัดบริการเพื่อสงเคราะห์ผู้สูงอายุ และด้านประสิทธิภาพของการ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และมี 1 ด้าน คือ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร อยู่ในระดับปานกลาง อย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ ดังตารางที่ 1 และ ภาพที่ 1

ตารางที่ 1 ภาพรวมการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย

ด้าน	ประชาชนผู้สูงอายุ				ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่			
	เกณฑ์ 80% หรือ 4/5				เกณฑ์ 80% หรือ 4/5			
	ของ 5 Scales				ของ 5 Scales			
	$\bar{X}$	S.D	t-value	แปลผล	$\bar{X}$	S.D	t-value	แปลผล
1. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง	4.05	.637	1.734	ปานกลาง	4.18	.649	3.470*	สูง
2. การจัดการเชิงกลยุทธ์	4.02	.651	0.692	ปานกลาง	4.15	.652	2.932*	สูง
3. เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	4.06	.599	2.111*	สูง	4.09	.677	1.639	ปานกลาง
4. สมรรถนะองค์การ	4.05	.666	1.692	ปานกลาง	4.25	.720	4.329*	สูง
5. การมีส่วนร่วม	4.04	.603	1.332	ปานกลาง	4.16	.610	3.1182*	สูง
6. มาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ	4.03	.609	1.149	ปานกลาง	3.87	.629	-2.358*	สูง
7. ประสิทธิภาพองค์การ	4.07	.670	2.186*	สูง	4.22	.823	3.325*	สูง
รวม	4.05	.570	1.731	ปานกลาง	4.13	.543	3.084*	สูง

* $P < .05$

ภาพที่ 1 ภาพรวมการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย

2. วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของแต่ละปัจจัยคัดสรรรูปแบบการบริหารจัดการสวัสดิการ

สังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย โดยพิจารณาน้ำหนักองค์ประกอบแบบ Completely Standardized Solution ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ตั้งแต่ 0.40 ขึ้นไปเป็นองค์ประกอบสำคัญ (Crucial Component) พบว่า

2.1 กลุ่มประชาชนผู้สูงอายุ

2.1.1 ตัวแปรแฝงด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ทั้ง 4 องค์ประกอบเป็นองค์ประกอบสำคัญเชิงยืนยัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้

2.1.2 ตัวแปรแฝงด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ ทั้ง 4 องค์ประกอบที่เป็นองค์ประกอบสำคัญเชิงยืนยัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้

2.1.3 ตัวแปรแฝงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทั้ง 7 องค์ประกอบเป็นองค์ประกอบสำคัญเชิงยืนยัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้

2.1.4 ตัวแปรแฝงด้านสมรรถนะองค์การ ทั้ง 5 องค์ประกอบเป็นองค์ประกอบสำคัญเชิงยืนยัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

2.1.5 ตัวแปรแฝงด้านการมีส่วนร่วม ทั้ง 4 องค์ประกอบเป็นองค์ประกอบสำคัญเชิงยืนยัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้

2.1.6 ตัวแปรแฝงด้านมาตรฐานการสเคราะห์ผู้สูงอายุ ทั้ง 6 องค์ประกอบเป็นองค์ประกอบสำคัญเชิงยืนยัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้

2.1.7 ตัวแปรแฝงด้านประสิทธิภาพองค์การ ทั้ง 5 องค์ประกอบเป็นองค์ประกอบสำคัญเชิงยืนยัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้

2.2 กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.2.1 ตัวแปรแฝงด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ทั้ง 4 องค์ประกอบเป็นองค์ประกอบสำคัญเชิงยืนยัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้

2.2.2 ตัวแปรแฝงด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ ทั้ง 4 องค์ประกอบเป็นองค์ประกอบสำคัญเชิงยืนยัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้

2.2.3 ตัวแปรแฝงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทั้ง 7 องค์ประกอบเป็นองค์ประกอบสำคัญเชิงยืนยัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้

2.2.4 ตัวแปรแฝงด้านสมรรถนะองค์การ ทั้ง 5 องค์ประกอบเป็นองค์ประกอบสำคัญเชิงยืนยัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

2.2.5 ตัวแปรแฝงด้านการมีส่วนร่วม ทั้ง 4 องค์ประกอบที่เป็นองค์ประกอบสำคัญเชิงยืนยัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้

2.2.6 ตัวแปรแฝงด้านมาตรฐานการสเคราะห์ผู้สูงอายุ ทั้ง 6 องค์ประกอบเป็นองค์ประกอบสำคัญเชิงยืนยัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้

2.2.7 ตัวแปรแฝงด้านประสิทธิผลองค์กร ทั้ง 5 องค์ประกอบเป็นองค์ประกอบสำคัญเชิงยืนยัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้

3. ศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลตามแบบจำลองสมการโครงสร้างรูปแบบการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย พบว่ากลุ่มประชาชนผู้สูงอายุ เป็นไปตามข้อตกลงทางสถิติ โดยพบว่า ปัจจัยด้านประสิทธิผลองค์กรได้รับอิทธิพลโดยตรงมาจากปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ ปัจจัยด้านมาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ปัจจัยด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ปัจจัยด้านสมรรถนะองค์กร และปัจจัยทั้งหมดทำนายตัวแปรตาม คือ ปัจจัยด้านประสิทธิผลองค์กรได้ร้อยละ 75.70 ส่วนกลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นไปตามข้อตกลงทางสถิติ โดยพบว่า ปัจจัยด้านประสิทธิผลองค์กร ได้รับอิทธิพลโดยตรงมาจากปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ปัจจัยด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และปัจจัยทั้งหมดทำนายตัวแปรตาม คือ ปัจจัยด้านประสิทธิผลองค์กรได้ร้อยละ 31.70

4.รูปแบบการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย ประกอบด้วย 1) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง คือ 1.1) ผู้บริหารใช้ภาวะผู้นำเชื่อมโยงภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการดำเนินงานผู้สูงอายุ 1.2) ผลักดันการกระจายอำนาจและงบประมาณสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อความเป็นอิสระและคล่องตัวในการบริหารจัดการ 1.3) บูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการด้านสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ 2) การจัดการเชิงกลยุทธ์ คือ 2.1) พัฒนาผู้บริหารและบุคลากรในองค์กรให้มีสมรรถนะด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ 3) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร คือ 3.1) พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานและให้บริการ 3.2) ประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้สูงอายุ 3.3) นำระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานและให้บริการผู้สูงอายุ 4) สมรรถนะองค์กร คือ 4.1) พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับมาตรฐานการปฏิบัติงาน 5) การมีส่วนร่วม คือ 5.1) นำมาตรฐานการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของผู้สูงอายุ 5.2) ตั้งศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเฉพาะด้านโดยผู้สูงอายุมีส่วนร่วม 5.3) แต่งตั้งคณะทำงานวัดและประเมินผลการดำเนินงานโดยผู้สูงอายุมีส่วนร่วม 6) มาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ คือ 6.1) ฝึกฝนและพัฒนาอาชีพผู้สูงอายุเพื่อสร้างรายได้จากภูมิปัญญาท้องถิ่น 6.2) สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกด้านที่พ้องอาศัยสำหรับผู้สูงอายุ 6.3) ให้ความรู้กับผู้สูงอายุและผู้ดูแลผู้สูงอายุ เรื่องสุขภาพอนามัยเพื่อลดต้นทุนการรักษาพยาบาล 6.4) จัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุเพื่อนำศักยภาพและความสามารถผู้สูงอายุมาพัฒนาผู้สูงอายุ 6.5) จัดตั้งศูนย์บริการให้คำปรึกษาดูแลสวัสดิภาพ พิทักษ์สิทธิผู้สูงอายุ ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 รูปแบบการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยมีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. จากผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ที่พบว่า สภาพการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย กลุ่มประชาชนผู้สูงอายุเห็นว่า ภาพรวมดำเนินการ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่เห็นว่า ภาพรวมดำเนินการ อยู่ในระดับสูง สาเหตุที่กลุ่มผู้รับบริการคือประชาชนผู้สูงอายุ กับผู้ให้บริการคือ กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ มีความเห็นแตกต่างกันด้านการจัดสวัสดิการ อาจเนื่องจาก ผู้รับบริการมีความต้องการที่จะรับบริการด้านสวัสดิการที่ดีจากภาครัฐ จึงมีความคาดหวังว่าภาครัฐจะให้บริการสวัสดิการให้มีชีวิตความเป็นอยู่อย่างสมบูรณ์แบบในทุกๆด้าน ส่วนผู้ให้บริการก็เห็นว่าได้ดำเนินการตามกรอบอำนาจหน้าที่ ข้อจำกัดด้านงบประมาณและให้บริการอย่างดีที่สุดแล้ว ดังนั้นประเด็นความเห็นที่แตกต่างกันนี้ ต้องมีกระบวนการสร้างความเข้าใจระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับประชาชนผู้สูงอายุ โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในการจัดสวัสดิการ ตามแนวคิดของวิกเตอร์ เพสตอฟ (Victor Pestoff, 2010) ที่ระบุว่า การจัดการภาคีสาธารณะแบบใหม่เป็นการจัดการสาธารณะยุคใหม่แห่งศตวรรษที่ 21 ภายใต้เงื่อนไขที่ภาคประชาสังคม กลุ่มธุรกิจ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายๆ ในฐานะของผู้รับบริการ โดยภาคพลเมืองจะเข้ามามีส่วนร่วมและมีความตื่นตัวในการจัดบริการสาธารณะร่วมกับภาครัฐมากยิ่งขึ้น ซึ่งถือเป็นการแสดงออกถึงความเป็นประชาสังคมอย่างแท้จริง

2. จากผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ที่พบว่า ตัวแปรแฝงทั้ง 7 ตัว และองค์ประกอบทุกด้านของตัวแปรแฝงที่นำมาใช้ในการศึกษา เป็นองค์ประกอบสำคัญเชิงยืนยันทุกด้าน ผู้วิจัยพิจารณาว่าอาจเกิดจากการที่

ผู้วิจัยได้ศึกษา ทบทวนวรรณกรรม แนวคิดทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องอย่างหลากหลายทำให้มีอำนาจในการทำนายสูง รายละเอียดแต่ละตัวแปรดังนี้ ตัวแปรแฝงด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ทั้ง 4 องค์ประกอบที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นองค์ประกอบสำคัญเชิงยืนยัน คือ (1) ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ (2) ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ (3) ด้านการกระตุ้นทางปัญญา (4) ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของ บาส และ อโวลีโอ (Bass and Avolio, 1994) ที่ระบุว่าองค์ประกอบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง จะต้องเป็นผู้นำจะมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับบุคคลในฐานะเป็นผู้นำ ให้การดูแลเอาใจใส่ผู้ตามเป็นรายบุคคล และทำให้ผู้ตามรู้สึกมีคุณค่าและมีความสำคัญ เป็นที่ปรึกษาของผู้ตามแต่ละคนเพื่อการพัฒนา เอาใจใส่ในความ ต้องการของปัจเจกบุคคลเพื่อความสัมพันธ์และเติบโตของแต่ละคน พัฒนาศักยภาพของผู้ตามและเพื่อนร่วมงานให้สูงขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ดาฟท์ (Daft, 2008) ที่ระบุว่าคุณลักษณะของภาวะผู้นำ ที่มีความคงเส้นคงวาและมีอำนาจในการทำนายภาวะผู้นำสูง ซึ่งบุคลิกลักษณะ 5 ประการ ได้แก่ 1) การชอบเข้าสังคม 2) ความสามารถในการเข้ากับผู้อื่น 3) ความสามารถในการเป็นที่พึ่ง 4) ความมั่นคงทางอารมณ์ และ 5) การแสวงหาประสบการณ์ใหม่

3. จากผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ความสัมพันธ์เชิงเหตุผลตามแบบจำลองสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model) รูปแบบการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย กลุ่มผู้สูงอายุ ที่พบว่า ปัจจัยด้านประสิทธิภาพองค์การของรูปแบบการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย ได้รับอิทธิพลทางตรงมาจากปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ และปัจจัยด้านมาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ อยู่ในระดับสูง ผลการ วิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดของกิงพร ทองใบ (Tongbai, 2014) ที่กล่าวว่าจัดการเชิงกลยุทธ์ เป็นการวางแผน การดำเนินการและการควบคุมในแนวทางเชิงกลยุทธ์ ซึ่งจะช่วยให้การบริหารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การจัดการเชิงกลยุทธ์มุ่งพิจารณาในแง่กระบวนการหรือหน้าที่ทางการจัดการ ได้แก่ การวางแผน การดำเนินการ หรือการนำแผนไปปฏิบัติและการควบคุมเชิงกลยุทธ์ การจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นกระบวนการเลือกทางเลือกในการจัดการที่เหมาะสมโดยอาศัยการวิเคราะห์สถานการณ์ทั้งภายในและภายนอกเพื่อนำไปปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ในระยะยาว และสอดคล้องกับผลการ วิจัยของ อเล็กซานเดอร์ ซี วินเซนต์ (Alexander C. Vincent, 2012) ศึกษาเรื่อง สิ่งที่ผู้จะเข้ามาบริหารงานเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพพระยาวจำเป็นต้องรู้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่าอะไรคือบทบาทของบุคคลที่จำเป็นต้องรู้ในการจะเข้ามาบริหารงานในองค์การที่ดูแลสุขภาพพระยาว ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่จะทำให้สามารถบริหารงานให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด ผู้บริหารจำเป็นต้องมีความรู้ในหลาย ๆ ด้านที่สำคัญ ได้แก่ รู้ขอบเขตของงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการงานบุคคล การจัดการเชิงกลยุทธ์ การจัดการด้านการเงินและเอกสาร การมอบความรัก เอาใจใส่ในตัวผู้สูงอายุเป็นองค์ประกอบสำคัญของความสำเร็จและสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จตุพร เสถียรคง (Sathiankhong, 2014) ศึกษาวิจัยเรื่องกลยุทธ์แห่งความสำเร็จในการบริหารจัดการภาครัฐของไทย ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการภาครัฐของไทย ได้แก่ปัจจัยด้านผู้นำ และปัจจัยการบริหาร โดยเน้นจัดการเชิงกลยุทธ์ การบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์การ การให้ทุกคนมีส่วนร่วม เน้นที่ความพึงพอใจของลูกค้า มีการปรับปรุงแก้ไขตามวงจรเดมมิงเพื่อมุ่งไปสู่ความเป็นเลิศ เน้นการมี ธรรมภิบาล การทำงานเป็นทีม การบริหาร

แบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ การประเมินผลการปฏิบัติงานองค์กรแบบสมดุล การสร้างขวัญและแรงจูงใจ ในการทำงาน เพื่อนำไปสู่วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ และสร้างนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพงานอย่างสม่ำเสมอ

ในส่วนของรูปแบบการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย ของกลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่พบว่า ปัจจัยด้านประสิทธิภาพองค์กรของรูปแบบการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย ได้รับอิทธิพลทางตรงมาจากปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับสูง สาเหตุอาจเกิดจากผู้ปฏิบัติหน้าที่ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสวัสดิการของผู้สูงอายุการได้รับความร่วมมือทั้งจากภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชน ทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น สำนักคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2559, น. 18) เช่นเดียวกับแนวคิดของเฮอริ อาร์นสไตน์ (Arnstein, 1969) ที่ระบุว่า ขั้นการมีส่วนร่วม ขั้นการเป็นหุ้นส่วน (Partnership) เป็นขั้นการร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมตัดสินใจ บนไต่ขั้นนี้มีการแจกจ่ายอำนาจใหม่ ผ่านทางการเจรจาระหว่างประชาชน และผู้มีอำนาจ ตกลงที่จะแบ่งปันความรับผิดชอบในการวางแผน และการตัดสินใจ และแนวคิดของ ดิเรก อนันต์ (Anan, 2013) กล่าวถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมว่าคือ กระบวนการเสริมสร้างชุมชนโดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนว่ามีความสำคัญ โดยเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลให้เกิดพลังการต่อรองส่งเสริมบทบาทหน้าที่ด้านต่างๆ และให้ชุมชนทำกิจกรรมที่สำคัญกับวิถีการพัฒนาดตนเอง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ อัลเฟอร์แมน อาร์มี แอล (Alfermann, Amy L., 2011) ได้ศึกษาเรื่อง ผลกระทบของความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรที่มีต่อความผูกพันของบุคลากรในองค์กร ผลการศึกษาสรุปว่า สมรรถนะองค์กรเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร นอกจากนี้การมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรยังเชื่อมโยงกับเอกลักษณ์องค์กร ที่จะส่งผลต่อความสำเร็จขององค์กร ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าองค์กรควรบูรณาการด้านสมรรถนะองค์กร ความรับผิดชอบต่อสังคมและกลยุทธ์การมีส่วนร่วมของบุคลากรเพื่อประสิทธิผลขององค์กร

4. จากผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 ที่พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย ประกอบด้วย 1) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง 2) การจัดการเชิงกลยุทธ์ 3) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 4) สมรรถนะองค์กร 5) การมีส่วนร่วม 6) มาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ ซึ่งรูปแบบที่ได้เกิดจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุผลตามแบบจำลองสมการโครงสร้าง รูปแบบการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย ทำให้ทราบปัจจัยที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อประสิทธิผลองค์กร และได้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมให้รูปแบบมีความสมบูรณ์จากผู้ทรงคุณวุฒิ ทำให้ได้รูปแบบการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย ที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องวิเคราะห์จุดอ่อนการจัดสวัสดิการเพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุในประเทศไทยให้เกิดความพึงพอใจและประโยชน์สูงสุดสำหรับผู้สูงอายุ ตลอดจนกำหนดนโยบายและจัดสวัสดิการเพื่อให้ความช่วยเหลือดูแลผู้สูงอายุด้านเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มที่เป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตประจำวัน ควรให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุให้เกิดประโยชน์สูงสุด
2. ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้ความสำคัญกับมาตรฐานด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล มาตรฐานด้านรายได้ มาตรฐานด้านที่พักอาศัย มาตรฐานด้านนันทนาการ มาตรฐานด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครอง และมาตรฐานด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน
3. ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้ความสำคัญกับการสร้างแรงบันดาลใจ การกระตุ้นทางปัญญา คำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคลของผู้สูงอายุและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ตลอดจนมีการจัดระบบการวางแผนการบริการและโครงการ ระบบการจัดการทรัพยากรบุคคล และระบบการจัดการสารสนเทศ ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ การบริการที่ดี การส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ จริยธรรม และความร่วมมือแรงร่วมใจของบุคลากรในองค์กร ให้ความสำคัญกับมีส่วนร่วมตั้งแต่การวางแผน การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาตัวแปรและองค์ประกอบต่างๆ เพิ่มเติมถึงตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ควรมีการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้สูงอายุ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความสมบูรณ์ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ
3. ควรศึกษาวิจัยในรูปแบบการวิจัยและพัฒนา โดยกำหนดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการใช้รูปแบบการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุเพื่อประเมินผลรูปแบบและเผยแพร่สู่การปฏิบัติ

References

- Alexander C. V. (2012). *What do people entering the field of longtermcare administration need to know?* . (Dissertations) Miami University, Miami, USA.

- Alfermann, A. L. (2011). *The Effects of Corporate Social Responsibility on Employee Engagement in a Global Setting Alderman*. (Dissertations). Benedictine University, Illinois, USA.
- Anan, D. (2013). *Educational Administration Partion Participation of the Committee of Buriram Primary Education School Office Area 1*. Thesis, Master of Arts Educational Administration Program, Graduate School, Mahamakut Buddhist University, Nakorn Pathom, Thailand.
- Arnstein, S. R. (1969). A Ladder of Citizen Participation. *Journal of the American Planning Association*, 35(4), 216-224.
- Bass, B. M., & Avolio, B. J. (1994). *Transformational Leadership Development*. Pola Alto California: Consulting Psychologists.
- Daft, R. (2008). *The Leadership Experience*. (4 th ed.). Mason, OH: Thomson South-Western.
- Department of Local Administration, Ministry of Interior. (2005). *Standard of Assistance for the Elderly*. Bangkok: The Agricultural Co - operative Federation of Thailand.
- Department of Older Persons, Division of Elderly Potential Promotion. (2016). *Elderly Guide*. Bangkok: Division of Elderly Potential Promotion, Department of Older Persons, Ministry of Social Development and Human Security.
- Janthana, S. (2014). Antecedents and Consequence of Strategic Leadership Capabilities of Higher Education Institute in Thailand. *Journal of the Association of Researchers*. 19(1), 34-46.
- Kodchaphon, C. (2015). *Administrative Competence of Local Administration Organization Executive: Chiang Mai Province*. (Thesis). Graduate School, Chiang Mai Rajabhat University. Chiang Mai, Thailand.
- Loaprasert, K. (2016). *Elderly Society: Investment Service Center*. Bangkok: The Board of Investment of Thailand.
- Ministry of Social Development and Human Security. (2015). *The Suitable Welfare for The Elderly in Different Ages: The Technical Promotion and Support Offices 1-12*. Bangkok: Ministry of Social Development and Human Security. Publishing, 2012. 1517497.
- Sathiankhong, J. (2014) (2014). *Strategy for Success in the Management of Thai Public Sector*. Dissertation Doctor of Philosophy (Department of Public Administration). College of Public Administration, Burapha University.
- Sudarat, S. (2014). Elderly Social Welfare in Thailand. *Southern Technology Journal*, 7(1), 73-82.

- Suttanu, S. (2008). *Applied Statistics for Social Science Research*. Bangkok: Faculty of Education, Chulalongkorn University.
- The Secretariat of the National Legislative. (2017). Constitution of the Kingdom of Thailand, B.E.2560. (April 6, 2017). *Government Gazette*. The Secretariat of the National Legislative.
- Tongbai, K. (2014) *Teaching Documents for the Organization and Management and Strategic Management*, Unit 9. (4th ed.). Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat University.